

[Albrechtsen]

Det er utroligt, at vi nu for, jeg tror næsten fyrretyvende gang skal høre, at denne sag er rejst, fordi vi ønsker at drive en kile ind mellem USA og Danmark. Man må åbenbart være lidt i tvivl om, hvorvidt den argumentation nu også er helt holdbar, siden det er nødvendigt at gentage den så mange gange og så ustandseligt under tidligere debatter og under denne, og jeg kan så bare gentage og understrege, at når vi har rejst denne sag, er det, fordi vi ønsker at sikre, at ABM-traktaten overlever, at ABM-traktaten bliver forsvaret, og at der ikke sker de brud på ABM-traktaten, som høgene i Washington ønsker. De ønsker nemlig at dræbe ABM-traktaten, de ønsker at ødelægge den, fordi den står i vejen for deres stjernekrigsprojekt, og derfor ønsker de at benytte enhver lejlighed til, f.eks. gennem opstilling af nye superradaranlæg, at drive denne traktat til ødelæggelse. Det er det, vi går imod, og det er det, der er årsagen til denne debat.

Og hvad enten man så tror, at vi har andre motiver eller ej, så må man da i hvert tilfælde acceptere, at det er en god og gyldig begrundelse for, at denne debat er nødvendig. Hr. Lasse Budtz understregede faktisk også i sit allerførste indlæg under redegørelsesdebatten, at dette er en nødvendig debat, og at dette er et emne, som man bliver nødt til at tage alvorligt og få løst.

Det afgørende i denne sag er, at Danmark ikke ved at godkende dette nye superradaranlæg må hjælpe USA til at bryde ABM-traktaten, og som hr. Stinus for 2-3 timer siden understregede, har Danmark netop et særligt ansvar i denne sag, fordi det nye superradaranlæg er placeret på dansk-grønlandsk territorium. Hvis Danmark, inden den tvivl, der er i denne sag, er afklaret, tillader, at USA ibrugtager et anlæg som det, der her er tale om, så hjælper Danmark ensidigt den ene af de to parter i traktattvisten til at bryde traktaten, så hjælper Danmark USA til at ødelægge traktaten.

Det er forkert fremstillet, når en række ordførere har været inde på, at det er tilstrækkeligt at henvise til, at denne sag må afklares mellem USA og Sovjetunionen. Det er forkert, fordi indtil Sovjet og USA har fundet en løsning, er det Danmarks ansvar at sikre, at Thuleradaren ikke bliver brugt i USAs spil med henblik på at ødelægge traktaten, og det ville give Danmark en placering

som direkte medvirkende, aktivt medvirkende og medansvarlig i den politik, som går ud på at bryde og ødelægge ABM-traktaten, hvis man tillod; at anlægget blev sat i gang, inden disse spørgsmål er afklaret. Derfor mener jeg, at Danmark ikke alene har ret til at tage stilling til, om der foreligger et traktatbrud, men den danske stat har også pligt til at sikre, at denne sag er afklaret, inden radaranlægget sættes i funktion. Det er det afgørende i sagen.

Så har der været en, synes jeg, gennemgribende usaglig debat på mange leder og kanter fra de borgerliges side om de enkelte spørgsmål. Jeg skal bare repetere dem, så når der nu forhåbentlig kommer en solid undersøgelse, er de spørgsmål opregnet, som vi skal have opklaret.

Vi har fået indkredset, at udenrigsministerens hele argumentation bygger på, at der i ABM-traktatens artikel VI står, at man ikke i fremtiden må deployere radaranlæg til tidlig varsling af strategiske og ballistiske raketangreb undtagen langs periferien af sit eget lands territorium og udadrettet, og ministeren er enig i, at Thule ikke ligger i USAs nationale territorium.

Men så siger ministeren: denne bestemmelse kan bruges til at godkende en hvilken som helst modernisering i Thule – en hvilken som helst modernisering – den må bare ikke indgå i et ABM-anlæg; det vil sige, at den må ikke være direkte planlagt i et ABM-anlæg, siger ministeren.

Men problemet med den argumentation er, at den bestemmelse, som jeg lige har læst op her, overhovedet ikke tager stilling til, om der må foregå en modernisering af et eksisterende anlæg ved Thule. Alligevel vil ministeren bruge en undtagelsesbestemmelse – som altså ikke tager stilling til spørgsmålet – til at påstå, at den giver mulighed for at gennembyde det generelle forbud i Tillægsprotokol F. Det er og bliver juridisk forkert, det er og bliver at bygge på, at hvad der ikke udtrykkelig er forbudt, er tilladt. Det princip kunne bruges til at godkende et hvilket som helst anlæg, som blev stillet op ved Thulebasen, til et hvilket som helst formål, og det er naturligvis ikke meningen med Tillægsprotokol F. Man har ikke vedtaget et generelt forbud mod superradaranlæg for sjovs skyld.

Det er det ene hovedproblem.